

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۱۳ جون ۲۰۲۰

تجارب و دستاوردهای ارزنده معترضان امریکائی و شکاف در هیأت حاکمه امریکا!

«درد ما، فریادهای ما و نیاز به دیدن و شنیده شدن ما در سراسر این کشور طنین انداز است. ما خواستار تائید و مسئولیت پذیری همگانی برای مقابله با فشارهایی هستیم که به دست پولیس علیه سیاهان صورت می گیرد. ما خواستار راحل های بنیادی و پایدار هستیم که بر سعادت زندگی سیاهان تأکید می کند. مرگ خشونت آمیز جورج فلوید نقطه عطفی بود - یادآوری کاملاً آشنا برای سیاهپوستان که اجرای قانون از جان ما محافظت نمی کند و ما را نجات نمی دهد، بلکه اغلب زندگی ما را تهدید می کند و جان ما را می گیرد. ما خواهان پایان دادن به نژادپرستی سیستمی هستیم که اجازه می دهد تا این فرهنگ فساد کنترل نشود و زندگی ما سامان گیرد.» (از متن بیانیه سازمان «جان سیاهان ارزش دارد»)

رئیس ستاد ارتش امریکا گفته است که همراهی دونالد ترامپ، رئیس جمهوری تا کلیسائی در نزدیک کاخ سفید که در جریان تظاهرات علیه مرگ جورج فلوید آسیب دیده بود کار درستی نبوده است.

ژنرال مارک میلی گفته است که این بازدید، که روز اول جون صورت گرفت، «این تصور را پدید آورد که ارتش وارد مسایل سیاست داخلی شده است.»

پس از آن که مأموران تجمع معترضان به قتل جورج فلوید در برابر کاخ سفید را متفرق کردند، ترامپ به این کلیسا رفت و یک جلد انجیل را در دست گرفت و برابر دوربین ها ایستاد.

استفاده از نفرات ارتش برای متفرق کردن معترضان باعث بحثی شدید در داخل امریکا شده است. دونالد ترامپ در جریان اعتراضات مردمی پس از مرگ جورج فلوید، از «لزوم برقراری نظم و قانون» صحبت کرد و با احضار نفرات گارد ملی به پایتخت، گفت در صورت لزوم نفرات «سراپا مسلح» ارتش را به سایر شهرها خواهد فرستاد و همزمان معترضان را «محکوم» کرد.

رئیس ستاد کل ارتش امریکا روز پنجشنبه ۱۱ جون، در سخنرانی در مراسم افتتاحیه دوره آموزشی جدید دانشگاه پدافند ملی که از طریق ویدیو ایراد شد در مورد دیدار از کلیسا هم صحبت کرد.

او گفت: «من نیاید آنجا می رفتم زیرا حضور من در آن لحظه و در آن فضا این تصور را ایجاد کرد که نظامیان در سیاست داخلی حضور دارند.»

او افزود: «به‌عنوان یک افسر ارتش در حال خدمت این کار اشتباهی بود که از آن درس گرفتم و صمیمانه امیدوارم که همه از آن درس گرفته باشیم.»

در آن روز، رئیس ستاد کل ارتش لباس رزم برتن داشت و دونالد ترامپ را همراهی می‌کرد به همین خاطر منتقدان گفتند که حضور او به حمایت از تصمیم رئیس‌جمهوری به استفاده از ارتش برای مهار معترضان تعبیر شد. این سخنان رئیس ستاد ارتش آمریکا یک عقب‌نشینی بزرگ در مقابل معترضین محسوب می‌شود و یک دستاورد مهمی است.

یا شهردار سیاتل در ایالت واشنگتن پس از آن‌که ترامپ تهدید به مداخله برای خاموش کردن اعتراض‌ها در این شهر کرد، خطاب به دونالد ترامپ گفت: «به پناهگاهت برگردد!»

پیش از این رسانه‌های امریکائی گفته بودند در روزهای نخست تظاهرات روبه‌روی کاخ سفید در اعتراض به مرگ جورج فلوید، ترامپ و خانواده‌اش به پناهگاه زیرزمینی کاخ سفید منتقل شدند. با این حال ترامپ پس از انتشار این خبر با وجود این‌که تأیید کرد به پناهگاه رفته است، اما این اقدام را در راستای «بازرسی» از این مکان عنوان کرد.

ترامپ پس از این‌که معترضان با تصرف بخشی از شهر سیاتل، آن را منطقه خودمختار کپیتال هیل نامیدند، با انتشار توئیتهایی نسبت به این موضوع اعتراض کرد.

او در اعتراض به فرماندار واشنگتن و شهردار سیاتل که هر دو از حزب دموکرات هستند، گفت: «شهردان را همین حالا پس بگیرد. اگر نمی‌توانید من این کار را انجام می‌دهم.» او معترضان را «آنارشیست‌های زشت» توصیف کرد که باید سریع متوقف شوند. جنی دورکان، شهردار سیاتل در پاسخ به ترامپ با طعنه گفت که با برگشتن به پناهگاهش امنیت همه را تأمین کند.

جی اینسلی، فرماندار واشنگتن نیز به خانم دورکان پیوست و گفت: «مردی که در دولت‌مداری ناتوان است باید از کارهای مربوط به ایالت واشنگتن نیز دور بماند.» وی خطاب به ترامپ گفت: «توئیتهای بس است.»

بدین ترتیب چرخش بزرگی در جامعه آمریکا پدید آمده است به‌طوری که جامعه دو قطبی شده است. در یک قطب ترمپیسیم، نژادپرستان، خشونت‌طلبان و استثمارگران و در قطب دیگر گرایش‌های رادیکال آزادی‌خواه، برابری‌طلب، سوسیالیست و آنارشیست در مقابل هم صف‌آرایی طبقاتی کرده‌اند. در این میان، حتی حزب سوسیال دموکرات آمریکا نیز دچار تزلزل شده است. چرا که بسیاری از جوانان امریکائی گرایش قوی به سوسیالیسم علمی نه آن «سوسیالیسم دولتی موجود» پیدا کرده‌اند. سوسیالیسم علمی که بنیان‌گذار آن مارکس است و ربطی به بلوک شوروی سابق و چین و غیره ندارد.

برای مثال، طبق نظرسنجی «مؤسسه گالوپ» در سال ۲۰۱۸، ۵۱ درصد جوانان میان ۱۸ تا ۲۴ به سوسیالیسم نگاه مثبت دارند. این گرایش در میان نسل جدید که به گفته کریستین رودیگو، هیچ رابطه‌ای با تجربه سوسیالیسم دولتی قرن

بیستم ندارند قابل فهم است، اما این تمایل فقط در میان جوانان نیست، بلکه نظرسنجی‌ها تغییر محسوسی در خود حزب دموکرات را نشان می‌دهد.

این تغییر فکری و طبقاتی از مقطع بحران مالی ۲۰۰۸ شروع شده و سپس در جریان جنبش عظیم اشغال «وال استریت» رواج بیشتری پیدا کرد. جنبش اشغال وال استریت، یک شوک سیاسی بر هیأت حاکمه امریکا بود به حدی که حتی خواب را از چشمان بسیاری از نمایندگان طبقات حاکم امریکا نیز ربود و آن‌ها شدیداً نگران کرد. در واقع اولین نشانه‌های چرخش مثبت به ایده‌های اجتماعی و تغییر گفت‌وگو به سوی ارزش‌های سوسیالیسم علمی از این مقطع آشکارتر و علنی‌تر شد.

وقتی «برنی سندرز» در سخنرانی‌های انتخاباتی خود آشکارا از سوسیالیسم دفاع می‌کند، و در آخرین دور مقدماتی کاندیداتوریش سه و نیم میلیون دالر کمک مالی جمع‌آوری کرد، یا الکساندرا کورتز مانیفست اصلاحات ساختاری خود را به‌نام سوسیالیسم معرفی می‌کند حتماً پدیده‌های مهمی در فضای سیاسی-اجتماعی جامعه محافظه‌کار امریکا روی داده است. البته که من منظور این نیست که برنی سندرز و یا الکساندرا سوسیالیست هستند. تأکید من به این دلیل است که سوسیالیسم در جامعه امریکا دیگر مانند دهه‌های سابق یک تابوی سیاسی نیست که در رقابت شوروی سابق و امریکا و در دوران جنگ سرد مطرح بود. این پدیده اکنون یک واقعیت غیرقابل انکار حتی برای بخشی از هیأت حاکمه امریکا نیز سودآور است!

تجمع معترضین در مقابل کاخ سفید

در حقیقت جامعه امریکا، منتظر فرصت‌هایی بود که خشم و اعتراض خود را نسبت به حاکمیت عنان‌گسیخته امریکا به ریاست ترمپ را نشان دهد. این فرصت برای یک خیزش مردمی نخست با شیوع ویروس کرونا و بیکاری میلیون‌ها انسان و سپس با مرگ جورج فلویید فراهم گردید.

قتل جرج فلویید دیگر در امریکا توسط پولیس سفیدپوست نژادپرست، سلسله اعتراضات گسترده‌ای را در امریکا و سایر نقاط جهان به‌دنبال داشت، این قتل دنباله قتل‌های دیگری است که در سال‌های قبل بارها اتفاق افتاده است.

اعتراضات آرام مردم علیه خشونت پولیس نژادپرست امریکا، به خشونت کشیده شد. بسیاری از رسانه‌های سرمایه‌داری معترضان را متهم به خشونت کردند؛ ترمپ آنان را اراندل و اوباش خواند؛ حدود نه هزار نفر از معترضان دستگیر شدند؛ در برخی از شهرهای امریکا حکومت نظامی اعلام شد؛ نیروهای نظامی در بعضی نقاط به خیابان‌ها آمدند و...

صحنه‌هایی که برای جامعه ما (ایران) آشناست در آبان ۹۸، دی ۹۷ و...، با دستور مستقیم خامنه‌ای صدها معترض را در خیابان‌ها کشتند، هزاران نفر را زخمی کردند. تنها در اعتراض‌های دی ماه سال گذشته، حدود هفت هزار نفر را

دستگیر کردند. اگر در امریکا پولیس نژادپرست یک سیاهپوست را در خیابان خفه می‌کند در جامعه ما، حکومت در خیابان‌ها انسان‌ها را به دار می‌آویزد و شلاق می‌زند و دست و پا می‌برد و...

در طول تاریخ هیچ‌گاه مزدبگیران و ستم‌دیدگان و محرومان خشونت را آغاز نکرده‌اند. چرا که خود محصول خشونت هستند پس چگونه می‌توانند آغازگر آن باشند؟ خشونت توسط کسانی پدید می‌آید که حکومت می‌کنند، تبعیض قابل می‌شوند، ستم روا می‌دارند، استثمار می‌کنند و به زور و قلدری و زندان و شکنجه و اعدام و ترور نیز متوسل می‌شوند. یکی از مهم‌ترین و اصلی‌ترین سازمان‌هایی که در این زمینه فعالیت می‌کند، «جان سیاهان ارزش دارد» (#BlackLivesMatter) است که یکی از قوی‌ترین جنبش‌های اجتماعی در حال حاضر در امریکاست که علیه ستم نژادی مبارزه می‌کند، ستمی که با ستم طبقاتی و جنسیتی و دیگر ستم‌ها در هم تنیده است. این جنبش رادیکال در هر ایالت شعبه‌ای و مسؤولی دارد و اقدامات متنوعی از ایجاد کمپین، برگزاری کارگاه‌ها و سایر فعالیت‌های آموزشی و... گرفته تا برپائی تظاهرات و راهپیمائی انجام می‌دهند و با رویه نژادپرستی در امریکا مبارزه می‌کنند.

در شش سال گذشته آنان به حدی گسترش یافته‌اند که به راحتی می‌توانند اعتراضاتی را سازمان‌دهی کرده و مردم را به خیابان بیاورد. نام این سازمان در دست بسیاری از معترضان به شعاری همه‌گیر تبدیل شده است. جنبش «جان سیاهان ارزش دارد» یک مداخله سیاسی، اجتماعی و فرهنگی در جامعه‌ای است که زندگی سیاهان به‌طور منظم و عمدی مورد تهدید واقع می‌شود.

این جنبش می‌گوید: «ما برای جهانی می‌جنگیم که می‌خواهیم فرزندانمان در آن زندگی کنند. جهانی که می‌خواهیم جوامع ما در آن شکوفا شوند.»

یکی از بنیان‌گذاران این شبکه، پاتریس کولورز، گفته است: «بیش از ۵۰۰ سال است که سیاهپوستان برای آزادی می‌جنگند. ما علیه برده‌داری، قوانین جیم کرو، خشونت پولیس، زندانی کردن به بهانه‌های واهی، بالاترین میزان بیکاری، بی‌خانمانی مداوم، بی‌توجهی در هنگام زایمان و... یا غیرقانونی بودن مبارزه کرده‌ایم... بعد از شش سال، فعالان و سازمان‌دهندگان سیاهپوست در حال پیشروی به سوی عدالت، به سمت اهداف و چشم‌اندازها و به سمت جهانی بهتر هستند. ما این کار را از طریق ادامه مبارزه خود علیه مقامات منتخب، خواه دمکرات یا جمهوری‌خواه انجام می‌دهیم که دیدگاهی رادیکال و متقاطع(معنقد به در هم تنیدگی ستم‌های جنسی، نژادی، طبقاتی و...) ندارند. ما در حال ایجاد قدرت مردمی در جوامع سیاهی هستیم که از روند سیاسی خارج شده‌اند. ما در حال ایجاد فضاها و مکان‌های جدید هستیم که داستان‌های سیاهان را روایت و سهم جاودانه ما را به جهانیان یادآوری می‌کند. در شش سال گذشته بسیاری از ما با گاز اشک‌آور، گلوله‌های لاستیکی روبرو و به زندان محکوم شدیم، تحت نظر قرار گرفته، تروریست خوانده شده‌ایم توسط اف بی آی برچسب‌های دروغین به ما داده شده است و بعضی از ما جان خود را از دست داده‌ایم. ما برای آزادی خود از این جهنم جنگیده‌ایم و به مبارزه خود ادامه خواهیم داد. زیرا لیاقت ما بیش‌تر از آن چیزی است که به ما داده شده، ما سزاوار بهبود و تحول هستیم و از همه مهم‌تر لیاقت آزادی را داریم.»

در چنین شرایطی، از سلطنت طلب‌ها گرفته تا افرادی همچون منصور اسانلو و سایت استکلمیان و... در کنار نژادپرستان و ترمپ ایستاده‌اند. با لحن چندش‌آور ترمپ و پولیس به معترضین حمله می‌کنند. برخی حکومت‌ها نیز همچون حکومت اسلامی ایران برای مرگ جورج فلویید، ریاکارانه اشک تمساح می‌ریزند در حالی که این حکومت فقط در اعتراضات سال گذشته ۱۵۰۰ تظاهرکننده را در خیابان‌ها کشته و حدود هفت هزار تن را نیز دستگیر کرد. در حقیقت حکومت اسلامی ایران در چهار دهه گذشته، عملاً نشان داده است که نه تنها مخالف کشتار

معترضین و ترور مخالفین و اعدام در هیچ نقطه‌ای از جهان نیست، بلکه کارنامه جنایت این حکومت علیه بشریت بسیار هم سنگین است. از این‌رو هدف سران و مقامات حکومت علیه حاکمیت امریکا در رابطه با مرگ جورج فلوید، صرفاً بهره‌برداری سیاسی است.

در ایالت‌های جنوبی امریکا تخریب «بناها و مجسمه‌های نفرت» ادامه دارد. یادبودهای جنگ داخلی سال‌های ۱۹۶۵-۱۹۶۱. یکم جون در «مونتگمری» ایالت آلاباما مجسمه ژنرال کنفدراسیون «رابرت لی» را سرنگون کردند. در «ریچموند»، «ویرجینیا» شهردار دمکرات «لوار استونی» اعلام کرد که بناها و مجسمه‌های تاریخی «رابرت لی»، رئیس‌جمهور کنفدراسیون «جفرسون جکسون»، ژنرال کنفدراسیون «توماس کامنایا استن جکسون» و «جیب استوارت» تخریب می‌شوند.

شهردار «استونی» اعلام کرد که: «برداشتن این مجسمه‌ها امکان آغاز عادی شدن اوضاع را برای بسیاری ساکنان سیاه پوست «ریچموند» و «ویرجینیا» فراهم می‌آورد». «ریچموند» دیگر پایتخت کنفدراسیون نیست. این شهر پر از تنوع و عشق به همه است و ما باید این را نشان بدهیم.»

بناها و مجسمه‌های تاریخی نه تنها قهرمانان کنفدراسیون، بلکه محافظه‌کاران دوران‌های بعدی نیز برداشته شده و هتک حرمت می‌شوند. چنان‌که روزنامه «دیتسین» گزارش داد که در «نشویل» مجسمه «ادوارد کارماک» قانون‌گذار ایالتی اوایل دهه ۱۹۰۰ و ناشر روزنامه‌ای که دیدگاه‌های نژادپرستانه داشت سرنگون شد. روی یادبود کنفدراسیون در محوطه دانشگاه «مبسی سببی» که خراب کرده بودند نوشته «نژادکشی معنوی» و اثر کف دست قرمز رنگ روی آن نقش بسته؛ بسیاری دیگر یادبودهای کنفدراسیون در ایالات جنوبی نیز ویران شدند.

دفتر مرکزی سازمان «دختران متحده کنفدراسیون» که در «نشویل» در سال ۱۸۹۴ به‌منظور حفظ یادبود سربازانی که در طرف ایالت جنوبی امریکا می‌جنگیدند، تأسیس شده بود آتش زده شد. در شب سی‌ام ماه مه رئیس‌جمهور ترمپ، همسرش ملانیا و پسرش بارون به اصرار سرویس مخفی امریکا به‌مدت یک‌ساعت در مخفی‌گاه زیر زمینی کاخ سفید مخفی شدند. آن‌طور که «نیویورک تایمز» می‌نویسد اعتراضات در واشنگتن ترمپ را «غافل‌گیر کرده بود». صدها تظاهرکننده به‌سمت کاخ سفید حمله‌ور شده بودند، پولیس و مأمورین سرویس مخفی تلاش کردند آن‌ها را متوقف کنند. تظاهرکنندگان پوسترهائی را که روی آن‌ها «تروریست در کاخ سفید» نوشته شده بود را حمل می‌کردند. پولیس علیه معترضین از گاز فلفل استفاده شد. پولیس علیه معترضین از گاز فلفل استفاده کرد و معترضین نیز آجر و بطری به‌سمت نیروهای امنیتی پرتاب نمود.

در واشنگتن سوم جون صدها نفر در اطراف کاخ سفید جمع شدند و شعار: «مقررات منع رفت و آمد شما به جهنم!»، «ما نخواهیم رفت!» را سر دادند.

ترمپ آشکارا شهردار نیویورک «نبیل دو بلازیو» را تهدید کرد و گفت که «گارد ملی» می‌تواند این مشکل را در نیویورک حل کند و در واقع اگر آن‌ها اقدام نکنند، من این مشکل را حل خواهم کرد. من این مسأله را به‌سرعت حل خواهم کرد.» ترمپ پیش‌تر گفته بود که اعتراض‌هائی که پس از مرگ «جورج فلوید» در گرفتند، توسط سازمان‌های «آنتی فاشیست» و «سایر گروه‌های چپ رادیکال آغاز شده‌اند.»

دونالد ترمپ، با تغییر نام پادگان‌های نظامی که به یاد فرماندهان ارتش کنفدراسیون ایالت‌های جنوبی امریکا نامیده شده‌اند، مخالفت کرده است.

ترمپ چهارشنبه در توئیتر نوشت که این پادگان‌ها «بخشی از میراث بزرگ امریکا هستند.»

ترمپ نوشت: «ایالات متحده قهرمانان خود را در این زمین‌های مقدس تعلیم داده و (به جنگ) اعزام کرده و در دو جنگ جهانی پیروز شده است. بنابراین، دولت من هیچ‌گاه اجازه نمی‌دهد این تأسیسات نظامی پرشکوه و شگفت‌انگیز تغییر نام دهند.»

مخالفت ترمپ پس از آن بیان شد که در پی تظاهرات گسترده علیه نژادپرستی در آمریکا در اعتراض به مرگ جورج فلوید، گزارش‌هایی درباره موافقت مارک اسپر، وزیر دفاع با تغییر نام این پادگان‌ها منتشر شده بود. ده پادگان مهم نیروهای مسلح آمریکا که در ایالت‌های جنوبی قرار دارند، به نام فرماندهان ارتش کنفدراسیون نامیده شده‌اند.

کنفدراسیون ایالت‌های جنوبی آمریکا مجموعه‌ای از ایالت‌های جنوبی بودند که پس از پیروزی آبراهام لینکلن در انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۸۶۰-۱۲۳۹ شمسی، جدائی خود را از ایالات متحده اعلام کردند. دلیل جدائی این کنفدراسیون که در ابتدا از هفت ایالت جنوبی تشکیل می‌شد، نگرانی زمین‌داران بزرگ و کشاورزان از تلاش آبراهام لینکلن برای لغو برده‌داری بود.

این ایالت‌ها در فاصله سال‌های ۱۸۶۱ تا ۱۸۶۵ با ارتش آمریکا جنگیدند و در نهایت با تسلیم ارتش کنفدراسیون، دوباره به ایالات متحده پیوستند.

کاربرد پرچم این کنفدراسیون و نمادهای آن مانند مجسمه رهبران آن در شهرهای جنوبی آمریکا از مسایل جنجالی در این کشور است.

پرچم آمریکا به همراه پرچم کنفدراسیون در مسابقات نسکار

مخالفان کنفدراسیون این نمادها را میراث برتری جوئی نژادی می‌دانند ولی بعضی از ساکنان ایالت‌های جنوبی، با رد این موضوع آن را یادبود اجدادشان تلقی می‌کنند.

اتحادیه ملی مسابقات اتومبیلرانی آمریکا، نسکار چهارشنبه اعلام کرد که از این پس احتزاز پرچم کنفدراسیون را در مسابقات خود ممنوع می‌کند.

این اتحادیه در بیانیه‌ای اعلام کرد: «وجود پرچم کنفدراسیون در برنامه‌های نسکار برخلاف تعهد ما برای برقراری یک محیط خوشایند برای همه هواداران، رانندگان و صنعت ماست.»

نیروی تفنگدار دریائی آمریکا هم این هفته طی فرمانی کاربرد پرچم کنفدراسیون را در یگان‌های خود ممنوع کرد.

اعتراض‌ها علیه وحشی‌گری پولیس نژادپرست امریکا و دولت ترمپ در شهرهای مختلف این کشور و پایتخت‌های جهان همچنان ادامه دارد.

اعتراضات سراسری مردم امریکا علیه نژادپرستی و خشونت پولیس و تهدیدهای ترمپ، در سیزدهمین روز این اعتراضات نیز ادامه یافت. در «سیاتل» ایالت واشنگتن این اعتراضات به خشونت کشیده شد و یک مرد با خودرو به سمت موانع نیروهای پولیس حمله و سپس شروع به تیراندازی کرد و یک نفر نیز زخمی شد. به دنبال وقوع این حادثه، کاربران با انتشار کلیپی از این حادثه، گزارش کردند که مردی با خودرو به سمت اعتراضات «زندگی و جان سیاهپوستان اهمیت دارد» در سیاتل حمله کرد و قبل از آنکه فرار کند، از پنجره خودرو به سمت یک نفر نیز تیراندازی کرد.»

کادر درمانی میسوری هم به نشانه همبستگی با مردم معترض امریکا به قتل جورج فلوید، مقابل بیمارستان تجمع اعتراضی برگزار کردند.

در منطقه «هالیوود» شهر لس‌آنجلس نیز ده‌ها هزار نفر در اعتراض علیه تبعیض نژادی، به خیابان‌ها آمدند. در شهر مینیاپولیس نیز که اداره پولیس این شهر که جورج فلوید توسط مأمور این اداره کشته شد، قرار است تعطیل شود. «لیزا بندر» رئیس شورای شهر، در این رابطه به «سی‌ان‌ان» گفت: ما متعهد به انحلال پولیس و بازسازی جامعه خود با یک مدل جدید برای تأمین امنیت عمومی هستیم، که بتواند به‌طور واقعی جامعه ما را امن نگه دارد.»

پیش از این «جرمایا الیسون» عضو دیگر شورای شهر مینیاپولیس در صفحه توئیتر خود نوشته بود که قرار است با انحلال اداره پولیس این شهر، اصلاحاتی در برخی وظایف و عملکردهای نهاد امنیتی مینیاپولیس انجام شود. پیش‌تر شبکه خبری «ان بی سی نیوز» با توجه به گزارش‌هایی که از پولیس شهر مینیاپولیس به دست آورده، گزارش داده بود پولیس مینیاپولیس سابقه بیهوش کردن افراد را داشته و از پنج سال گذشته ۴۴ بار افراد مختلف را با فشار بر گردن آن‌ها، بیهوش کرده است.

شهردار نیویورک نیز اعلام کرد، در پی درگذشت جورج فلوید، بودجه اختصاص یافته به اداره پولیس این شهر به‌عنوان بخشی از مطالبات فزاینده اصلاحات کاهش خواهد یافت.

اعتراضات در واشنگتن دی سی پایتخت نیز، با وجود دستور رئیس‌جمهور امریکا، مبنی بر عقب نشینی نیروهای ذخیره نظامی گارد ملی از شهر، ادامه یافت.

همبستگی با جنبش اعتراضی مردم امریکا سیاهان و محکومیت وحشی‌گری پولیس این کشور، در سراسر جهان همچنان ادامه دارد. اعتراضات در انگلیس ابعاد تازه‌ای به‌خود گرفته، به‌طوری که مقامات دولت «بوریس جانسون» نگرانند این اعتراضات از کنترل خارج شود.

ده‌ها هزار تن از مردم انگلیس روز یکشنبه به خیابان‌های لندن آمده و برای دومین روز متوالی دست به راهپیمایی اعتراضی زده و خشونت پولیس را محکوم کردند. برخی از آن‌ها ماسک‌هایی بر روی صورت داشتند که روی آن‌ها شعار «نژادپرستی یک ویروس است» نوشته شده بود.

رئیس پولیس لندن اعلام کرده که در جریان اعتراضات ضد نژادپرستی هفته گذشته ۲۷ افسر پولیس در حملاتی غیرمنتظره و کاملاً غیرقابل قبول زخمی شدند که ۱۴ تن از آن‌ها تنها در اعتراضات روز شنبه زخمی شده‌اند.

مقامات انگلیس از معترضان خواستند تا به‌خاطر شیوع ویروس کرونا روز یکشنبه مجدداً در لندن تجمع نکنند. اما معترضان در مقابل سفارت امریکا واقع در سواحل جنوبی رود تیمز تجمع کردند. آن‌ها سپس به طرف پارلمان و دفتر نخست‌وزیری به راه افتاده و موانع را برچیدند. این معترضان بنری در دست داشتند که روی آن نوشته شده بود: «انگلیس هم گناهکار است».

تصاویر منتشر شده در رسانه‌های اجتماعی اعتراضاتی را در شهر «بريستول» واقع در غرب انگلیس نشان می‌داد که در آن معترضان مجسمه «ادوارد کلتون»، از برده‌داران قرن هفدهم، را به پائین کشیده و آن را به داخل یک رودخانه انداختند.

در رم پایتخت ایتالیا نیز معترضان به عنوان بخشی از جنبش جهانی مبارزه با نژادپرستی به خیابان‌ها آمده، و شعار «عدالت نباشد، صلح نیست» سر دادند.

اعتراضات در بروکسل پایتخت بلژیک نیز توسط پولیس به خشونت کشیده شد. در این رویداد برخی از معترضان بازداشت شدند.

سفارتخانه‌های امریکا مرکز اعتراضات در دیگر شهرهای اروپایی بودند، به طوری که بیش از ۱۰ هزار تن در کپنهاگ، پایتخت دانمارک، صدها تن در بوداپست و هزاران تن در مادرید در مقابل سفارت امریکا تجمع کردند. اما در بریستول بریتانیا اتفاقی کم سابقه افتاد. معترضان به نژادپرستی، مجسمه ادوارد کالتون، تاجر برده در دهه هفدهم و هجدهم میلادی را در یکی خیابان‌های مرکزی شهر پائین کشیده و آن را به درون رودخانه انداختند.

این حرکت معترضان با واکنش‌های متفاوتی همراه شد. عده‌ای از جمله بخش عمده‌ای از سیاستمداران راست این حرکت را «جرم» دانستند. در مقابل، برخی دیگر از جمله شهردار بریستول، با معترضان همراه شدند.

مارتین رئیس در این باره اظهار نظر کرد و گفت: «مردم بریستول، آن‌هایی که نمی‌خواستند این مجسمه در وسط شهرشان باشد جمع شدند و این وظیفه من است که میان مردم همبستگی ایجاد کنم و صدای این افراد را و حقانیت آن‌ها را که این مجسمه برایشان نوعی اهانت شخصی محسوب می‌شود بشنوم.»

شهردار بریستول تأکید کرد که صبر و تحمل برخی از شهروندان تمام شده است و خود آن‌ها احساس کردند که باید این مجسمه سرنگون شود. شهرداری بریستول نهایتاً مجسمه را از رودخانه بیرون کشید تا به موزه‌ای در شهر منتقل کند.

کنیر استارمر، رهبر جدید حزب کارگر بریتانیا هم با حفظ دیپلماسی گفت که «سرنگون کردن یک مجسمه تاریخی کار درستی نبوده ... البته مدت‌ها پیش باید این مجسمه از خیابان‌های بریستول برچیده می‌شد.»

عظیم تظاهرات در لندن به‌سوی سفارت امریکا

پولیس بریتانیا پیشاپیش تعقیب و تحقیقات علیه عاملان سرنگونی این مجسمه را آغاز کرده است. برخی از شهروندان بریستول در حمایت از کسانی که مجسمه را نقش بر زمین کرده و به درون رودخانه انداخته‌اند، می‌گویند روزی شهروندان بریستول با ثبت این اثر در خیابان‌های شهر موافق بودند و امروز با آن مخالف هستند. حالا حق همه آن‌هایی که در این شهر مالیات می‌پردازند این است که درباره اماکن عمومی و بناهای شهری تصمیم بگیرند.

کیت ویلیامز، استاد دانشگاه ردینگ در بریتانیا در صفحه توئیتر خود نکته جالبی را به مخالفان سرنگونی این مجسمه به‌دست شهروندان یادآوری کرده است. وی نوشت که از سال ۲۰۱۸ بحث سرنگونی و برداشتن مجسمه در شورای شهر بریستول مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

عده‌ای کثیری از اعضای شورا موافق برداشتن مجسمه و انتقال آن به یک موزه شدند اما با مخالفت عده‌ای دیگر این اتفاق عملی نشد. حتی شورای شهر تصمیم گرفت تا دست‌کم نوشته‌ای با این عبارت که «ادوارد کولستون نقش موثری در ادامه بردگی بیش از ۸۴۰۰۰ آفریقایی از جمله ۱۲۰۰۰ کودک ایفا کرده است» را در پائین مجسمه درج کند که اجازه چنین کاری هم داده نمی‌شود. بنیاد خیریه ادوارد کالستون در شهر بریستول از قدرت و نفوذ بالایی برخوردار است.

اما چرا مجسمه این تاجر برده، ۱۲۵ سال پیش در خیابانی در بریستول بنا شد.

ادوارد کالستون که بود؟

ادوارد کالستون در یک خانه ثروتمند در شهر بریستول به‌دنیا آمد. او زاده ۲ نوامبر ۱۶۳۶ است. کالستون تجارت خود را در سال ۱۶۷۲ روی خرید و فروش انسان‌ها، برده‌داری و شراب متمرکز کرد.

پس از مدتی پی برد که سودی که در تجارت برده است را نمی‌تواند از طریق دیگر تجارت‌هایش به‌دست آورد. به‌همین دلیل هشت سال بعد، در سال ۱۶۸۰ رسماً «کمپانی سلطنتی آفریقا» را تأسیس کرد. این شرکت در اواخر قرن هفدهم و آغاز قرن هجدهم میلادی عامل انتقال هزاران سیاه‌پوست آفریقایی از قاره سیاه به ایالات متحده بود. از ادوارد کالستون، به‌عنوان یکی از بزرگترین تجاربرده در تاریخ بریتانیا یاد می‌کنند. با وجود این‌که او در بریستول دنیا آمده بود اما بخش کوتاهی از عمر ۸۴ ساله‌اش را در بریستول سپری کرد. مقر اصلی شرکت او در لندن بود. با این وجود کارهای خیریه فراوانی در شهر بریستول به وی منتسب است. گفته می‌شود وی از ساخت مدارس، گرم‌خانه‌ها، بیمارستان و کلیسا در این شهر حمایت مالی کرده است و به‌همین دلیل نامش را یک قرن پس از مرگش به‌عنوان خیر شهر بر روی خیابانی در بریستول نهادند. مادرید، پایتخت اسپانیا از جمله شهرهایی بود که تظاهرات معترضان به نژادپرستی روز یکشنبه در آن برگزار شد. حدود سه هزار نفر در مقابل سفارت آمریکا در این شهر تظاهرات کردند. از جمله شعارهای شرکت‌کنندگان در این تظاهرات می‌توان به «بدون عدالت صلحی در کار نیست» و «شما نژادپرست‌ها تروریست هستید» اشاره کرد. گروهی از ساکنان بارسلون نیز روز یکشنبه در حالی که به دلیل شیوع ویروس جدید کرونا ماسک به‌چهره داشتند و فاصله اجتماعی را رعایت کرده بودند علیه نژادپرستی تظاهرات کردند. آن‌ها به نژادپرستی در اسپانیا و اروپا اعتراض کردند.

تظاهرات روز یکشنبه در رم

شمار شرکت‌کنندگان در تظاهرات بروکسل که مقر اتحادیه اروپا هم در آن قرار دارد نزدیک به ۱۰ هزار نفر گزارش شده است. گروهی از مخالفان نژادپرستی روز یکشنبه در چند شهر هلند به خیابان‌ها آمدند. هزاران نفر نیز در شهر لوزان در جنوب غربی سوئیس به نژادپرستی و برخورد خشونت‌آمیز پولیس آمریکا با سیاهپوستان اعتراض کردند. بیش از هزار نفر هم در بوداپست، پایتخت مجارستان به مقابل سفارت آمریکا در این شهر رفتند و علیه نژادپرستی شعار دادند. خیابان‌های بسیاری از شهرهای اروپایی روز شنبه نیز به صحنه اعتراض مخالفان نژادپرستی به مرگ جورج فلوید تبدیل شده بود. مقامات شهر آنتورپ در بلژیک مجسمه لنوپولد دوم، پادشاه بلژیک را از سطح شهر برداشتند.

کنگو از سال ۱۸۸۵ رسماً به‌عنوان مستعمره لئوپولد دوم، پادشاه وقت بلژیک درآمد و در این دوران بیش از ۱۰ میلیون نفر از مردمان بومی کنگو قتل‌عام شدند.

در هفته گذشته بارها به این مجسمه حمله شده بود و معترضان به آن رنگ پاشیده بودند.

یکی از مقامات شهرداری گفته است این مجسمه را در موزه قرار خواهند داد و به میدان شهر باز نخواهد گشت.

تظاهراتی که در پشتیبانی از معترضین امریکا و بر علیه نژادپرستی در شهر گوتنبرگ سوئد برگزار شد، در پایان توسط پولیس به ناآرامی کشیده شد و پولیس شماری از تظاهرکنندگان را بازداشت کرد.

این تظاهرات با هدف پشتیبانی از جنبش «جان سیاهان ارزش دارد» در هین در مرکز شهر یوتبوری برگزار شد و با توجه به محدودیت‌های تجمع به دلیل ویروس کرونا، برگزارکنندگان تلاش زیادی را برای رعایت حفظ فاصله با علامت‌گذاری روی زمین انجام داده بودند، اما حضور بیش از ۲۰۰۰ نفر، رعایت محدودیت‌ها را غیر ممکن ساخت. به این دلیل بعد از حدود ۱۵ دقیقه از شروع تظاهرات، پولیس تصمیم به لغو آن گرفت.

صدها تن از این تظاهرکنندگان پس از این که توسط پولیس متفرق شدند، در محل دیگری تجمع کرده و شروع به شعاردادن کردند.

از شمار افرادی که در این تظاهرات بازداشت شده‌اند، تعدادی هنوز در بازداشت هستند.

پیش از آن نیز تظاهرات بزرگی در استکهلم برگزار شده بود.

در ادامه اعتراض‌ها، واشنگتن روز شنبه شاهد تظاهرات ده‌ها هزاران نفر علیه نژادپرستی و خشونت پولیس بود. همزمان تظاهرات مشابهی در شهرهای دیگر امریکا از جمله نیویورک، فیلادلفیا، لس آنجلس، سانفرانسیسکو و شیکاگو برگزار شده است.

معترضان روز شنبه از جمله در نزدیکی ساختمان کنگره، بنای یادبود آبراهام لینکلن و پارک لافایت که مأموران در آن راه نزدیک شدن معترضان به کاخ سفید را سد کرده بودند تجمع کردند.

همزمان در کارولینای شمالی که زادگاه فلویید بود مردم پیش از یک مراسم یادبود به او ادای احترام کردند.

روز شنبه همچنین در برخی دیگر از نقاط جهان از جمله ملبورن و سیدنی تظاهرات ضدنژادپرستی برگزار شد. تظاهرات استرالیا بر نحوه رفتار با بومیان این کشور متمرکز بود.

در واشنگتن موریل بوزر، شهردار شهر، از کسانی که در خیابانی در نزدیکی کاخ سفید جمع شده بودند استقبال کرد؛ جایی که به دستور او روز جمعه «زندگی سیاهان ارزش دارد» نام‌گذاری شد.

روز دوشنبه مأموران پولیس فدرال با پرتاب کپسول‌های گاز اشک‌آور معترضان را پیش از بازدید دونالد ترامپ رئیس‌جمهور از کلیسائی در واشنگتن متفرق کردند.

معترضان در بنای یادبود آبراهام لینکلن واشنگتن

در ریفرود کارولینای شمالی صدها نفر با گذاشتن گل در کنار تابوت فلوید در یک کلیسا در نزدیکی محل تولدش به او ادای احترام کردند.

بعد از آن مراسمی خصوصی با حضور اعضای خانواده‌اش در کلیسا برگزار شد.

روی کوپر فرماندار این ایالت دستور داد پرچم‌ها به احترام فلوید روز شنبه به حالت نیمه برافراشته در آید.

در بوفالو دو مأمور پولیس به تعرض درجه دو متهم شدند. این‌ها مأمورانی بودند که یک مرد ۷۵ ساله را هل دادند و باعث جراحت شدید او شدند.

اداره پولیس این مأموران را بعد از انتشار ویدئویی از صحنه حادثه روز پنجشنبه به مرخصی بدون حقوق فرستاد.

مارتین گوگینو تظاهرکننده مضروب با جراحات شدید اما وضعیت پایدار در بیمارستان بستری است.

روز جمعه شورای شهر مینیاپولیس و سازمان دولتی حقوق بشر ایالت مینه‌سوتا با ممنوع کردن هرگونه مهار بازداشتی‌ها از ناحیه گردن موافقت کردند.

گوین نیوسام فرماندار کالیفرنیا هم گفت او به آموزش مأموران برای استفاده از چنین تکنیک‌هایی پایان می‌دهد.

کارمن بست شهردار سیاتل هم استفاده پولیس این شهر از گاز اشک‌آور علیه معترضان را ممنوع کرد.

همزمان یک قاضی فدرال در شهر دنور به پولیس دستور داد استفاده از گاز اشک‌آور، گلوله پلاستیکی و سایر ابزارهای غیرمهلک را متوقف کند.

در تحولی دیگر لیگ ملی فوتبال امریکائی با بازگشت از سیاست قبلی‌اش گفت که بازیکنان باید حق اعتراض در زمان پخش سرود ملی را داشته باشند.

کشته شدن جورج فلوید، شهروند سیاه‌پوست مینیاپولیس، جرقه اولیه این اعتراض‌ها را روشن کرد. با این حال به گفته بسیاری از فعالان ضدنژادپرستی در ایالات متحده، کشته شدن فلوید به‌دست پولیس، تنها یک نمونه از بیش از هزار مرگی است که به‌طور سالانه در این کشور روی می‌دهد و رسانه‌ای نمی‌شود.

۹۹ درصد این پرونده‌ها با وجود شکایت خانواده‌های مقتولان، به مجازات منجر نمی‌شود؛ مگر آن‌که نمونه‌ای مانند مرگ جورج فلوید از سوی شهروندان به شکل دقیق مستند شده باشد و در عین حال بتواند توجه افکار عمومی و رسانه‌ها را به خود جلب کند.

در مورد پرونده فلویید نیز در ابتدا جامعه سیاهپوستان امریکا تصور داشتند پولیس در حال پشت سر گذاشتن همان روند معمول درباره چنین قتل‌هایی باشد: یعنی ابتدا ارسال مأموران درگیر در پرونده به مرخصی اجباری، بعد تغییر محل خدمت آن‌ها و در انتها بازگشت همه چیز به حال عادی.

بر اساس همین روند، یک روز بعد از قتل فلویید، رئیس پولیس مینیاپولیس اعلام کرد چهار مأموری که در این حادثه نقش داشتند به مرخصی فرستاده شدند. البته کمی بعدتر و با گسترش اعتراض‌ها به قتل جورج فلویید، خبر اخراج این چهار مأمور در همان روز اعلام شد. چهار روز بعد، دریک شاوین در ارتباط با این پرونده دستگیر شد. شاوین همان مأموری بود که در ویدیوهای مربوط به مرگ فلویید در حالی دیده می‌شود که دست چپش را داخل جیب شلوارش گذاشته و با زانو روی گردن فلویید نشسته است.

در این مورد، دریک شاوین به ارتکاب قتل متهم شده است. سه مأمور دیگر حاضر در محل نیز به کمک و مشارکت در قتل متهم شده‌اند. قرار است هر چهار نفر در دادگاه حضور بیابند و روند پیگیری پرونده در دادگاه به جریان افتد. بر اساس آمارهای منتشر شده از سوی نهادهای حقوق بشری، برای مثال در سال ۲۰۱۵، از ۱۰۴ مورد قتل سیاهپوستان غیرمسلح به دست پولیس امریکا، تنها ۱۳ مورد به اعلام جرم علیه افسران پولیس درگیر آن پرونده‌ها منجر شد. از این بین تنها در چهار پرونده، افسران پولیس محکوم شدند که طولانی‌ترین دوره محکومیت آن‌ها نیز چهار سال بود.

۲۰ روز پیش از مرگ فلویید، یک سیاهپوست ۲۱ ساله به اسم سین رید، در حالی با شلیک گلوله پولیس از پشت سر در خیابان‌های ایندیاناپولیس کشته شد که رویدادهای منجر به مرگ خود را به شکل زنده روی فیس‌بوک پخش می‌کرد. هر چند که نسبت به تحقیقات پولیس در مورد کشته شدن این فرد غیرمسلح و اظهارات مأموران درگیر در این پرونده تردیدهای جدی وجود دارد اما تاکنون این مأموران پیگرد قانونی نشده‌اند.

مراسم تشییع جنازه فلویید روز پنج‌شنبه گذشته در مینیاپولیس و روز شنبه گذشته نیز در رافورد برگزار شده بود. اما قرار است مراسم پایانی در روز سه‌شنبه در هیوستون برگزار شد.

یکی از برگزارکنندگان مراسم تشییع جنازه جورج فلویید به رادیو بین‌المللی فرانسه گفت که او تجربه برگزاری مراسم برای شخصیت‌ها و چهره‌های معروف را داشته، اما مراسمی که برای جورج فلویید برگزار می‌شود در میان آن‌ها، «واقعا بزرگترین» مراسم است.

متعاقب آن، دونالد ترامپ رئیس جمهوری امریکا تهدید کرد که برای مقابله با معترضان ارتش را وارد عمل می‌کند اما این تهدید نه تنها با محکومیت و مخالفت گسترده از سوی مقام‌های نظامی فعلی و سابق روبه‌رو شد، بلکه به اعتراضات در امریکا و نیز شمار کثیری از دیگر کشورهای جهان دامن زد.

ترامپ دو بار توثیق کرد: یک بار در شرح آن نوشت: «۱۰۰ درصد درست! متشکرم تام!» و یک بار دیگر هم با «بله!» توثیق کرد. لشکر ۱۰۱ هوآبرد یکی از مشهورترین نیروهای پیاده‌نظام ارتش امریکا و تربیت‌شده برای حمله‌های هوایی است. در «جنگ علیه ترور» ایالات متحده، لشکر ۱۰۱ هوآبرد نقش مهمی داشته و در عراق و افغانستان و سوریه هم در سال‌های اخیر حاضر بوده. به علاوه، این لشکر برای مقابله با ایران هم فراخوانده شده بود. سربازانی که برای «جنگ علیه ترور» قدرت نواستعماری امریکا در سرزمین‌های دوردست به کار می‌رفتند، حالا به‌عنوان یک نیروی احتمالی در سرکوب اعتراض‌های سراسری امریکا مطرح می‌شوند.

وقتی دوشنبه اول جون ترامپ در سخنانش تهدید به اعزام ارتش به ایالت‌ها کرد، هم‌زمان پولیس نظامی و گارد ملی و دیگر نیروهای امنیتی در حال متفرق کردن معترضان صلح‌آمیز از برابر کاخ سفید بودند؛ با نارنجک‌های نوری و صوتی و گاز اشک‌آور و باتوم و پولیس سواره که استفاده از آن‌ها در برابر معترضان صلح‌آمیز پیش از آغاز ساعت مقررات منع رفت و آمد، یادآور ایده «شوک و بهت» در جنگ عراق بود. ترامپ پس از آن مسیر خالی‌شده از معترضان را با چند نفر از جمله ویلیام بار طی کرد تا جلوی کلیسائی در آن نزدیکی عکس بگیرد. حامیان در توثیق از این «ژست اقتدار» به سرعت تمجید کردند. معترضان خشمگین‌تر شدند. ترامپ دو روز پیش از این پیاده‌روی مقتدرانه برای احتیاط به پناهگاه زیرزمینی کاخ سفید منتقل شده بود.

از روز ۳۰ ماه مه که معترضان به تدریج با پولیس درگیر شدند، گارد ملی حدود پنج هزار نیروی خود را در ۱۵ ایالت و واشنگتن دی‌سی به کار گرفت. به تدریج این نیروها افزایش یافت. گارد ملی امریکا نیروهای ذخیره ارتش هستند که در موقع نیاز، مخصوصاً جنگ به کمک ارتش می‌آیند.

ده سال پیش باراک اوباما رئیس‌جمهور سابق امریکا هم از امتیازات خود استفاده کرد و از گارد ملی خواست که در مرز امریکا و مکزیک مستقر شود تا جلوی ورود سیل مهاجران به سوی خاک ایالات متحده را بگیرد. شدیدترین اعتراض‌ها به گارد ملی زمانی بود که ترامپ قصد داشت از خیابان بگذرد تا مقابل کلیسای نزدیک کاخ سفید سخنرانی کند.

پولیس و گارد ملی با استفاده از گاز اشک‌آور، گلوله پلاستیکی و نارنجک صوتی تظاهرکنندگانی را که به‌طور مسالمت‌آمیز در برابر پارک مقابل کاخ سفید تجمع کرده بودند، متفرق کردند تا دونالد ترامپ بتواند پس از سخنانش از کلیسای سنت جان که زد و خوردهای یک‌شنبه شب آتش گرفته بود، دیدن کنند و خبرنگاران از آن‌ها عکس بگیرند. دادگاهی در شهر میناپولیس ایالت مینه‌سوتای امریکا برای یک افسر سابق پولیس که «جورج فلویید» شهروند سیاه‌پوست این کشور را به قتل رساند، قرار وثیقه یک تا ۱.۲۵ میلیون دلاری تعیین کرد.

به‌گزارش رویترز، «درک شووین» افسر سابق پولیس امریکا به قتل «درجه دو؟!» متهم شده است. شووین حدود دو هفته پیش در میناپولیس پس از بازداشت فلویید زانویش را ۹ دقیقه روی گردن وی گذاشت و او را به قتل رساند.

اعتراضاتی که به‌منظر می‌رسد ریشه تاریخی دارد و همواره پس از اتفاقی از این دست سرباز می‌کند و به ناآرامی‌های خیابانی تبدیل می‌شود.

اما این بار تفاوت عمده‌ای که با تظاهرات گذشته وجود دارد موج اعتراضات به «نمادهای باقی مانده از دوران برده‌داری و استعمار» است.

علاوه بر این که در شهر بریستول بریتانیا معترضان مجسمه تاجر برده و یکی از نمادهای این شهر، ادوارد کالستون را سرنگون کردند و مجسمه را به رودخانه انداختند و همزمان در جریان تظاهرات ضدنژادپرستی و حامیان جنبش «جان سیاهان ارزش دارد» در بروکسل، بسیاری با نوشتن شعارهایی روی مجسمه پادشاه این کشور لئوپولد دوم، وی را نماد «نژادپرستی» خواندند.

روز سه‌شنبه نهایتاً یکی از تندیس‌های لئوپولد دوم پس از مدت‌ها اعتراض شهروندان شهر بندری آنتورپ به پائین کشیده شد.

بر اساس داده‌های سازمان‌های بهداشتی در امریکا میزان مرگومیر در میان مادران سیاهپوست هنگام زایمان دو برابر زنان سفیدپوست است. چند دهه جدائی نژادی مورد حمایت دولت میراثی از نابرابری در زمینه آموزش، مسکن و خدمات اجتماعی به جا گذاشته است.

مطالعه‌ای توسط مرکز تحقیقات پیو در سال ۲۰۱۹ نتیجه‌گیری کرد که از هر ده سیاهپوست بزرگسال هشت نفر می‌گویند که میراث برده‌داری همچنین زندگی اجتماعی آن‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

نیمی از آن‌ها می‌گویند که بعید می‌دانند امریکا هرگز شاهد برابری واقعی نژادی باشد.

در حالی که اعتراضات مردمی علیه نژادپرستی و خشونت پولیس در امریکا، همچنان ادامه دارد، اتحادیه آزادی‌های مدنی امریکا، گروه حقوق بشری «زندگی سیاه پوستان اهمیت دارد» و چندین نهاد دیگر امروز جمعه ۵ جون رسماً از دونالد ترمپ، رئیس جمهوری این کشور شکایت کردند.

بر اساس گزارش‌های منتشر شده، این نهاد های مدنی و حقوق بشری به دلیل اعمال خشونت پولیس ضد شورش علیه معترضان در واشنگتن، علیه دونالد ترمپ شکایت کرده‌اند.

در شکایت این نهادها آمده است که دونالد ترمپ برای آن که بتواند روز دوشنبه (اولین روز ماه جون) در مقابل کلیسای تاریخی سنت جان در نزدیکی کاخ سفید عکس یادگاری بگیرد، دستور متفرق کردن سریع معترضان مسالمت‌آمیز را به نیروهای امنیتی و پولیس ضد شورش صادر کرد.

یک هفته پس از کشته شدن جورج فلوید، معترضان روز دوشنبه در مقابل کاخ سفید در واشنگتن گرد هم جمع آمده و علیه نژادپرستی و خشونت پولیس شعار دادند.

پولیس ضدشورش، پس از دریافت دستور دونالد ترمپ، برای متفرق کردن این معترضان مسالمت‌آمیز از گاز اشک‌آور و گلوله لاستیکی علیه آن‌ها استفاده کرد.

اتحادیه آزادی‌های مدنی امریکا و گروه حقوق بشری «زندگی سیاه پوستان اهمیت دارد»، علاوه بر شکایت از دونالد ترمپ، از وزارت دفاع و وزارت دادگستری امریکا نیز شکایت کرده‌اند.

درک شووین و سه افسر پولیس دیگر که در هنگام بازداشت جورج فلوید در صحنه حاضر بودند، بر اثر اعتراض‌ها، اکنون از کار اخراج و بازداشت شده‌اند.

درک شووین به قتل غیر عمد متهم شده است اما، خانواده جورج فلوید خواهان اتهام قتل عمد هستند. حداکثر محکومیت برای قتل غیر عمد در امریکا ۳۵ سال زندان است.

زمانی که یک مؤسسه تحقیقاتی در زمینه بهداشت جهانی، نوشت که «نژادپرستی یک مشکل بهداشت عمومی است»، گرگ گلسمن، مدیر کراس‌فیت پاسخ داد: «فلوید-۱۹». «کنابه‌ای که از ترکیب نام آقای فلوید و بیماری کشنده «کوئید-۱۹» ساخته شده است.

همچنین گزارش شده که گلسمن در پاسخ به نامه یکی از باشگاه‌های ورزشی که از او پرسیده بود چرا در قبال کشته‌شدن آقای فلویید سکوت کرده است، مدیر آن باشگاه را «متوهم» خوانده بود. او همچنین گفته شده که در پاسخ به مدیریت آن باشگاه گفته: «به‌نظرم قرنطینه بر سلامت روانت تأثیر گذاشته است.» در ادامه هم گویا خطاب به آن زن نوشته: «تو فکر می‌کنی از همه ما اخلاق‌مدارتری؟ این تهوع‌آور است.»

گلسمن حالا مجبور به عذرخواهی شده و گفته که «کراس‌فیت از نژادپرستی حمایت نمی‌کند.» او گفت که هدفش این بوده که درباره قرنطینه‌ای صحبت کند که بعد از شیوع بیماری کوئید-۱۹ همه مجبور به رعایت آن شدند. گلسمن گفته که در انتخاب کلمات اشتباه کرده و از این بابت عذرخواهی کرده است. گلسمن یکی از بنیان‌گذاران کراس‌فیت در سال ۲۰۰۰ بود. کراس‌فیت یک روش تناسب اندام است که گلسمن طراحی کرده و به جز باشگاه‌های خودش، باشگاه‌های فراوانی در امریکا و کشورهای جهان آن را تدریس می‌کنند. باشگاه‌هایی که با کراس‌فیت کار می‌کنند پولی برای استفاده از روش ابداعی گلسمن و اسم کراس‌فیت می‌پردازند. ۲۲۷ باشگاه فعلاً روابط خود را با کراس‌فیت قطع کرده‌اند.

یکی از باشگاه‌هایی که در شهر واشنگتن است و سالانه سه هزار دلار به کراس‌فیت پول می‌داد که از نامش استفاده کند، حالا اعلام کرده که این پول را در اختیار دو سازمان احقاق حقوق سیاه‌پوستان می‌گذارد. شرکت آدیداس ای‌جی، که مالک ری‌باک است هم گفته که دیگر قراردادش با کراس‌فیت را تمدید نمی‌کند. به‌جز این شرکت‌ها، چند نفری از ورزشکارانی که با کراس‌فیت همکاری می‌کردند هم از گفته‌های گلسمن انتقاد کردند. متیو فریزر، که چهاربار در مسابقات کراس‌فیت قهرمان شده بود و تیا کلیر تومی، وزنه‌برداری که از سوی استرالیا در المپیک شرکت کرده و سه بار در مسابقات کراس‌فیت قهرمان شده بود، از جمله کسانی هستند که از گلسمن انتقاد کرده‌اند.

مراسم فلویید بسیار بزرگ و با تشریفات خاصی برگزار شد. شاید اگر این اعتراض‌های خیابانی نبود نه از حزب سوسیال دموکرات رقیب جمهوری‌خواهان و نه سایر مقامات، هرگز در چنین مراسمی شرکت نمی‌کردند. مراسم در کلیسای «فانتن آو پرینز» با شرکت حدود ۵۰۰ مهمان از جمله سیاست‌مداران و چهره‌های سرشناس برگزار شد.

بروکلین ویلیامز دختر خواهر فلویید خواستار تغییر در قوانینی شد که به استدلال او برای قرار دادن سیاه‌پوستان در موقعیتی بدتر طراحی شده‌اند.

«چرا باید این سیستم فاسد و بی‌اثر باشد؟ قوانینی وضع شده که هدف آن ناکام گذاشتن جامعه سیاهپوستان امریکاست. و این قوانین باید تغییر کنند. خواهش ما این است: جرایم برخاسته از نفرت بس است! یکی گفت دوباره به امریکا عظمت بدهیم، اما امریکا کی عظمت داشته؟»

«دوباره به امریکا عظمت بدهیم» شعار انتخاباتی دونالد ترامپ بود.

ال گرین، نماینده دمکرات در کنگره، گفت: «زندگی جورج فلوید بی‌ارزش نبود - برای همین است که این‌جا هستیم. جرم او این بود که سیاه به دنیا آمده بود.»

تیم والز فرماندار مینه سوتا، ایالتی که فلوید در سال‌های اخیر در آن‌جا کار و زندگی می‌کرد و درگذشت، از مردم خواست به احترام این مراسم هشت دقیقه و ۴۶ ثانیه سکوت کنند؛ مدت زمانی که فلوید پیش از مرگ زیر زانوی مأمور پولیس گرفتار بود.

تابوت فلوید به گورستان پرلند در جنوب هوستون منتقل می‌شود که یک مایل (۱.۶ کیلومتر) آخر آن با درشکه‌ای خواهد بود که اسب‌ها می‌کشند.

او در مراسمی خصوصی به‌خاک سپرده خواهد شد. پیکر او روز دوشنبه برای شش ساعت در معرض دید سوگواران بود.

همزمان مراسمی در مینیاپولیس و کارولینای شمالی - محل تولد او - برگزار شد.

تابوت فلوید بعد از این مراسم در آرامستانی در کنار مادرش دفن می‌شود.

فیلونیز فلوید، برادر جورج فلوید روز چهارشنبه گذشته با حضور در جلسه کمیته قضائی مجلس نمایندگان امریکا از اعضای کنگره خواست با اجرای اصلاحات در پولیس به «رنج» سیاهپوستان در این کشور پایان دهند. وی در جریان سخنانش تأکید کرد که قادر به «توصیف درد و رنجش» از مشاهده تصاویر ویدئویی آخرین لحظات زندگی برادرش نیست.

حضور فیلونیز فلوید در جلسه کمیته قضائی مجلس نمایندگان تنها یک روز پس از برگزاری مراسم ترحیم و خاکسپاری جورج فلوید در شهر هیوستون صورت گرفت. او در سخنانش ضمن اشاره به اعتراض‌های اخیر از قانون‌گذاران امریکائی خواست که به خواسته‌های معترضان گوش دهند.

اعضای دمکرات مجلس نمایندگان در نظر دارند روز دوشنبه طرحی را برای ایجاد «تغییر فرهنگی» در نیروهای پولیس این کشور ارائه کنند. دمکرات‌ها اکثریت کرسی‌های مجلس نمایندگان را در اختیار دارند اما اکثریت کرسی‌های مجلس سنا در اختیار جمهوری‌خواهان است.

در بیانیه‌ای که سازمان «جان سیاهان ارزش دارد» در رابطه با بیماری کرونا منتشر کرده است. ضمن اشاره به این‌که بخش بزرگی از کارگران امریکا سیاهپوستند و با توجه به این‌که آمار مرگ سیاهپوستان در اثر کرونا در شیکاگو، لونیویانا و میشیگان، سه برابر سفیدپوستان است، چنین آمده است: «ده‌ها سال است که ما برای بهبود شرایط مادی زندگی‌مان می‌جنگیم. ما برای غلبه بر نژادپرستی سیستمی، نابرابری اقتصادی و حبس جمعی مبارزه و کار کرده‌ایم و...» در ادامه به عدم دسترسی کافی به مراقبت‌های بهداشتی و تغذیه مناسب، نبود آزمایش کافی برای تشخیص ابتلا به کرونا، تعداد بالای زندانیان سیاه که در زندان در معرض ابتلا بیماری هستند و همچنین عدم دسترسی به برنامه‌های آموزش مجازی و... اشاره کرده و می‌پرسد: «بنابر این آیا واقعا ما نمی‌دانیم چه کسی ویروس را ویروس کرده است؟!»

سپس آماری از میزان ابتلا برخی از بیماران را ذکر نموده است: کودکان سیاه پوست بیش از ۲۰ درصد احتمال ابتلا به آسم را دارند؛ خانواده‌های سیاه پوست بیش از ۴۰ درصد احتمال فشار خون بالا را دارند، زنان سیاه‌پوست ۳ برابر بیش‌تر از زنان سفیدپوست در معرض مبتلا به کم خونی داسی هستند و این بیماری‌ها زمینه مناسبی برای ابتلا به کروناست و در نتیجه سیاه‌پوستان بیش‌تر در معرض مرگومیر ناشی از کرونا هستند و در انتها نیز خواسته‌های خود را این گونه مطرح کرده‌اند:

ما به‌مراقبت‌های بهداشتی که به اشتغال مرتبط نیست، نیاز داریم.

ما در جوامع خود به آزمایش گسترده نیاز داریم.

ما به یک برنامه حفاظت برای افراد زندانی و همچنین اصلاح قانون وثیقه احتیاج داریم.

ما به رهبری کافی و برقراری ارتباط روشن با دولت و حمایت و مقررات برای مردم خود نیاز داریم.

همچنین در بیانیه‌ای که این سازمان در رابطه با قتل فلوید منتشر کرد، چنین آمده است: «فلوید نمی‌توانست نفس بکشد. ما هم نمی‌توانیم نفس بکشیم. ما با ترس زندگی می‌کنیم ترس از بیرون رفتن، به جای پوشیدن لباس ورزشی و رفتن به یک پیاده روی و آهسته دویدن، در خانه خودمان می‌خواهیم. هر روز، یک هشتگ جدید، هر ساعت، یک بی‌عدالتی جدید و در هر ثانیه، درد بیش‌تر.

ما سزاوار نیستیم که این‌گونه زندگی کنیم و ما همچنان مبارزه می‌کنیم تا دیگر برتری سفیدپوستان در گوشه و کنار این کشور نفوذ نداشته باشد و تا زمانی که بتوانیم زندگی انسانی و آزادانه‌ای داشته باشیم.

امروز، جورج فلوید را به یاد می‌آوریم. به یاد می‌آوریم هر زندگی سیاه سیاه دیگر را که به‌دلیل خشونت پولیس، بی‌عدالتی‌های نژادی و برتری سفیدها از دست رفته است. ما با هم برای عدالت می‌جنگیم.

زندگی هر سیاه مهم است. از محله‌های سفورد گرفته تا خیابان‌های مینی‌اپولیس و هر جایی که هست، مهم نیست که ما کجا هستیم، مهم نیست که از کجا هستیم و مهم نیست که چه کاری انجام می‌دهیم - مهم نیست.

جورج فلوید اولین نفر نبود و تا زمانی که کس دیگری سرنوشت او را نداشته باشد، نبرد ادامه می‌یابد. بار دیگر و همیشه، ما برای عدالت می‌جنگیم.

جورج فلوید - مانند هر «هشتگ» قبل از او - مستحق زندگی بود. ما باید این نام و نام‌های دیگر را بر زبان داشته باشیم تا زمانی که بتوانیم نفس بکشیم. تا زمانی که ما بتوانیم زندگی کنیم. زندگی ما دارای ارزش است و این جدال ادامه می‌یابد تا همه انسان‌ها بدانند: «جان سیاهان ارزش دارد.»

مؤسسه مریام-وبستر، فرهنگ لغت مرجع در امریکا، به‌دنبال پیشنهاد یک زن سیاه‌پوست تعریف خود را از کلمه نژادپرستی اصلاح می‌کند.

کندی میچوم که اخیراً از دانشگاه دریک در آیووا فارغ‌التحصیل شده در تماس با مؤسسه مریام-وبستر خواسته خود را مطرح کرد. فرهنگ لغات مریام-وبستر از سال ۱۸۴۷ میلادی تبدیل به کتاب مرجع شده است.

خانم میچوم در گفت‌وگو با رسانه‌های امریکا گفته است که «نژادپرستی ستم سیستماتیک علیه گروهی از افراد جامعه است» و نمی‌توان آن را تنها به جمله «من کسی را دوست ندارم» تقلیل داد.

پیتر سوکولوفسکی، مدیر مجموعه مریام-وبستر تأکید کرد که در چاپ آینده فرهنگ لغات این مؤسسه تعریف جدیدی که با پیشنهاد کندی میچوم می‌خواند، گنجانده می‌شود.

همچنین یکی دیگر از پژوهش‌گران این مجموعه گفته تمام تعاریف و اصطلاحاتی که به «نژادپرستی» مربوط باشند مورد بازبینی قرار گرفته و در صورت لزوم تغییر پیدا خواهند کرد. وبسایت مریام-وبستر تنها در ماه مه گذشته بیش از ۵۰ میلیون بازدیدکننده داشته است.

در حقیقت اعتراض‌های اخیر به نژادپرستی و خشونت پولیس علیه سیاهپوستان در امریکا از زمان جنبش حقوق مدنی در دهه ۱۹۶۰ تاکنون بی‌سابقه توصیف شده است.

کرونا نیز شرایط سیاسی امریکا را در آستانه یک انتخابات سرنوشت‌ساز ریاست جمهوری دگرگون کرد. رئیس‌جمهور امریکا و رقیب دموکراتش جو بایدن، هر دو با چالش‌هایی مواجه شده‌اند که بی‌سابقه هستند.

قبل از کرونا، ترمپ پیوسته به دستاوردهای اقتصادی خود در پائین آوردن نرخ بیکاری و رونق بازار سهام و صنعت نفت و گاز مباحثات می‌کرد. اما با شیوع کرونا، همه این‌ها یکباره نابود شد. بیکاری، به شکل چشم‌گیری افزایش پیدا کرد، بازار سهام شاهد خسارت‌های سنگین شد و صنعت نفت و گاز در اثر فروپاشی تاریخی قیمت‌های جهانی نفت در معرض ورشکستگی قرار گرفت.

علاوه بر این، نحوه مدیریت بحران کرونا توسط دولت ترمپ نیز انتقادات زیادی را متوجه کاخ سفید کرد. ترمپ اکنون در نظرسنجی‌ها محبوبیت کمتری دارد. از این‌رو، برخی محافل نزدیک به دولت ترمپ از بازنگری در سیاست‌های انتخاباتی او خبر می‌دهند.

نظرسنجی‌ها نیز نشان می‌دهد که ۸۰ درصد مردم امریکا اوضاع کشورشان را خارج از کنترل می‌دانند و نسبت به آینده امریکا ناامید هستند. در شرایطی که اعتراضات مردم شهرهای بزرگ و پرجمعیت امریکا ادامه دارد، آمارهای روزنامه «یواس ای تودی» نشان می‌دهد تظاهرات اعتراض‌آمیز همه ایالت‌ها و از جمله شهرهای کوچک این کشور را نیز دربرگرفته است. نظرسنجی‌ها هم نشان می‌دهد که مردم امریکا نسبت به آینده کشور و خروج امریکا از بحران‌های کنونی بسیار ناامید هستند.

نظرسنجی جدید دو رسانه معتبر امریکائی «ان بی سی نیوز» و «وال استریت ژورنال» نشان می‌دهد که ۸۰ درصد شهروندان امریکائی (۸ نفر از ۱۰ نفر) اوضاع را خارج از کنترل می‌دانند و اکثر آن‌ها نگران شیوع ویروس کرونا بوده و در خصوص بازگشت وضعیت اقتصادی به حالت قبلی نیز ناامید هستند. شهروندان امریکائی همچنین، امید ندارند که «دونالد ترمپ» بتواند دوباره کشور را متحد کند.

در زمینه قتل «جورج فلوید» نیز ۵۹ درصد شرکت‌کنندگان در این نظرسنجی گفتند که با مرگ فلوید و عملکرد پولیس در این زمینه، بر مشکلات شان افزوده شده است.

در نظرسنجی مؤسسه «ماریست» نیز در مجموع، ۸۰ درصد گفته‌اند ترمپ اغلب باعث افزایش تنش‌های نژادی می‌شود. این ۸۰ درصد شامل ۹۲ درصد دموکرات‌ها، ۷۳ درصد مستقل‌ها و ۸۸ درصد آفریقائی-امریکائی‌ها و ۶۳ درصد سفیدپوستان می‌شود.

اعتراضات مردمی که بیش از ۷۵ شهر امریکا گسترش یافته از یکسو نابرابری ژرف میان سیاهپوستان و سفیدپوستان را و از سوی دیگر، تبعیض و نابرابری حاکمیت سرمایه‌داری امریکا را به نمایش می‌گذارد. به عبارت دیگر می‌توان گفت که اکنون اعتراض‌ها در امریکا و همبستگی در جهان با معترضین امریکا اعتراض به مرگ یک شهروند سیاهپوست فراتر رفته و سیستم سرمایه‌داری و حکومت‌های حافظ سرمایه را در دوره پساکرونا نشان داده است!

در پایان می‌توانیم تأکید کنیم که همه این وقایع سبب شده‌اند تا انتخابات آتی ریاست جمهوری برای ترمپ نگران‌کننده باشد. «سی ان ان» در تازه‌ترین نظرسنجی که هفته پیش انجام داد و به تازگی منتشر کرد نشان داد که نارضائی از نحوه ریاست جمهوری ترمپ ۵۷ درصد و رضایت از آن ۳۸ درصد است. بر مبنای این نظرسنجی، پنج ماه مانده به انتخابات سوم نوامبر، احتمال شکست پرزیدنت ترمپ از جو بایدن ۵۵ درصد و احتمال پیروزی رئیس‌جمهوری بر رقیبش ۴۱ درصد است.

این خیزش مردمی تا این‌جا درس‌ها و دستاوردها و تجارب ارزنده‌ای داشته که در بالا به برخی از آن‌ها اشاره کردیم. به این ترتیب این مبارزه‌ای که از امریکا شروع شده و اکنون به قاره اروپا کشیده شده بر خلاف گرایشات «ضدامپریالیست»، نه صرفاً مبارزه‌ای علیه امپریالیسم امریکا، بلکه مبارزه‌ای بر علیه همه امپریالیست‌های غرب و شرق و اساساً مبارزه‌ای ضدسرمایه‌داری و نژادپرستی و تبعیض است! از این‌رو، هیچ فعال سیاسی و فرهنگی و نهاد و سازمانی که مخالف نابرابری و تبعیض و استثمار انسان از انسانی است بی‌گمان باید قاطعانه از خیزش مردم امریکا، به‌ویژه درد و رنج‌کشیده شهروندان سیاه‌پوست امریکا حمایت کند!

بدون شک اگر در جامعه امریکا، تحولات مثبت آزادی‌خواهانه و برابری‌طلبانه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی نهادینه شود برای همه شهروندان جهان جذاب‌تر و دوست‌داشتنی‌تر خواهد بود. اکنون جامعه امریکا و جهان در کشاکش سخت از سر گذراندن چنین تحول عظیم و بزرگی است. احتمالاً دوران پسا کرونا، منجر به دوران جدیدی از مبارزات مردمی و همبستگی انسانی و دگرگونی‌هایی در جوامع مختلف جهان علیه سیستم بی‌رحم و ناعادلانه جهان سرمایه‌داری و دولت‌های حافظ سرمایه خواهد شد!

جمعه بیست و سوم خرداد [جوزا] ۱۳۹۹ - دوازدهم جون ۲۰۲۰